

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

(Nisa, 4/1)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ وَهِيَ عَلَى ذِي الرَّحْمِ

ثِنْتَانِ: صَدَقَةٌ وَصَلَةٌ

AKRABAYI GÖZETMEK

Muhterem Kardeşlerim!

İnsanoğlu, başta anne-baba olmak üzere gerek soy ve gerekse evlilik vesilesiyle başka insanlarla akraba olmaktadır. Yaratılışımızın bu yönüne dikkat çeken ve akrabalık bağının korunmasını isteyen Yüce Rabbimiz; **“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın meydana getirip yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarınızı koparmaktan sakının.”**¹ buyurmaktadır.

Aziz Kardeşlerim!

Akrabalık bağlarının korunması, akrabaları gözetip onlarla iyi ilişkiler içinde olmaya bağlıdır. Akrabaya iyilik, hem dinî hem de sosyal sorumluluğumuzun bir gereğidir. Bir ayet-i kerimede: **“Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir.”**² buyrulmaktadır. Öyleyse, Cenab-ı Allah’ın bize bahsettiği maddi imkânları, belli ölçüler içerisinde çevremizdekilerle paylaşabilirsek, büyük bir erdemi yakalamış oluruz.

Yaptığımız her iyilik, Rabbimiz katında bir sadaka kabul edilmektedir. Akrabaya yapılan iyiliğin hem sadaka sevabı, hem de sıla-i rahim yapma sevabı olmak üzere iki katıyla mükâfatlandırılacağını, sevgili Peygamberimiz bizlere müjdelemiştir.³

Değerli Mü’minler!

Akrabalarla geliştirilen iyi ilişkilerin asıl yararı, kişinin kendinedir. Akrabalık bağlarının güçlü olması, kişiye sosyal hayatta büyük bir güven sağlar. Kişiyi yalnızlıktan kurtarır.

Günümüzde, sevinçlerin ve üzüntülerin, tek başına yaşanma eğilimi öne çıksa da, gerçekte bunun bir değer aşınmasından ibaret olduğu açıktır. İnsan, yalnızlaşarak huzur bulamaz. Aksine birlik ve dayanışmadan her gün yenilenen ve tazelenen heyecanlar doğar. Paylaştıkça sevinçler artar; üzüntü ve kederler hafifler. Toplum huzuru için gerekli olan güven duygusu da, çevremizdeki insanlarla ve yakınlarımızla dostane ilişkiler geliştirdiğimizde zemin bulur. Yakınlarımızla aramızdaki sevgi ve dayanışma bağları çözülmeye başlarsa, bu çözülmeye önce aileden akrabaya, ardından komşulara ve nihayet bütün bir topluma yayılır. Neticede gerek ferdi, gerekse toplumsal hayatımız tehlikeye düşer.

Kardeşlerim!

Unutulmamalıdır ki, akrabalık bağının tabii oluşuna bakarak, onu sırf soy zemininde değerlendirmek ve onu her türlü değerün üstünde tutmak, dinimizin mesajlarıyla bağdaşmaz.

İslam’a göre akrabalık ilişkileri soy bağının ötesinde; yardımlaşma, paylaşma, zor gününde akrabanın yanında olma gibi, üstün ahlakî ilkeler zeminine oturtulmuştur.

Akrabalık bağının koparılmadan sürdürülmesini isteyen sevgili Peygamberimiz(s.a.s.)’in bir hadisi şerifiyle hutbemizi bitirelim:

“Akrabadan gelene misliyle karşılık veren kimse, sıla-ı rahim yapan kimse değildir. Asıl sıla-i rahim yapan kişi, kendisiyle ilgi kesildiğinde bile akrabalık bağını sürdürür.”⁴

¹ Nisâ Süresi, 4/1.

² İsrâ Süresi, 17/26-27.

³ Tirmizi, “Zekât”, 26.

⁴ Buhârî, “Edep”, 15

Hazırlayan: Bilal ESEN

Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı

Redaksiyon: D.İ.B. Hutbe Komisyonu